

Vážení spoluobčané,

Jsem rád, že se konají takovéto slavnosti a podobné připomínky, které napomáhají udržení povědomí o rozdílu mezi 7. a 17. listopadem. Zvláště pro toto místo, Leninku, je tento rozdíl příznačný.

Vzpomínáme zásluh mnohých významných osobností, které se angažovaly v listopadových dnech, dlouho předtím i potom. Chtěl bych zde připomenout též hrdinství řady obyčejných lidí a zásadní vklad jedinečné bezesporu nejkličovější osobnosti, která v těchto dějinných událostech sehrála vůdčí roli.

Vždycky mi bylo odporné, když po vyhrané válce začali vylézat hrdinové, které předtím v „boji“ nikdo neviděl. Nebudu komentovat, že tomu stejně tak bylo i po listopadových dnech. Přirozeně! Ale chci zde zmínit a vzpomenout i řadu křesťanů, kteří patřili k pravému opaku - nikdy do další politiky nevstoupili, ale v oněch dnech „boje“ jakoby přijali povolávací rozkaz shůry a bez dlouhého zkoumání rizik do toho šli. Byli to faráři i obyčejní křesťané. Spolu zakládali místní Občanská fóra, organizovali generální stávku, atd. Jejich morální principy a ono neplánované povolání jim neumožnily jednat jinak. Zůstali aktivní tak dlouho, dokud to bylo nutné (dokud trvalo jejich povolání) a potom se opět vrátili k životu běžných občanů. Sám za sebe mohu říct, že i já jsem tuto zkušenost prožil. A jsem za ni vděčný.

Z boleslavských občanů bych mohl jmenovat též husitského faráře Antonína Jelínka. Nikdo kromě něj neměl tolik odvahy pozvat vznikající OF v Mladé Boleslavi k sobě domů a z tohoto místa organizovat další aktivity. On se vydal všanc již v dnech nejistoty, jak vše dopadne.

Vzpomínám, jak se po celé republice, v každé církevní denominaci, podobným způsobem aktivizovali ti, kteří léta toužili po právu a spravedlnosti do našeho života. Známé české heslo „Pravda Páně vítězí“ nám říká, že nelze oddělit pravdu nejvyšší a pravdu pozemskou – obojí jedno jest a obojí má svůj původ „shůry“.

Minulý týden se na pultech knihkupectví objevila kniha jednoho českého autora, která zajímavým způsobem nahlíží na pozadí i této dějinné události - pádu komunismu, s cílem poodkrýt její skryté pozadí. Kospirační teorie u čtenářů přirozeně vždy padají na úrodnou půdu. Ani se tomu nedivím, onen pád totality byl prostě neuvěřitelný! Když si vzpomenu na ona první svobodná nadechnutí – bylo to úžasné! Bylo nám jak ve snu.

Neřešme lákavé kospirační teorie. Rád bych zmínil jednu nespornou realitu, kterou i já mohu dosvědčit - všechny dějinné události má ve své patronaci Bůh stvořitel. K přípravě a realizaci pádu komunismu bezesporu angažoval i nás lidi - mocné i slabé, ateisty i křesťany – papeže Jana Pavla II. jako mimořádnou osobnost, Václava Malého, stejně tak i studenty, a nakonec i obyčejné lidi včetně i nás věřících. Všichni jsme toužili po svobodě.

A ještě jednu pozitivní věc nám revoluce přinesla:

už nemusíme poslouchat dlouhé nudné slavnostní projevy stranických aparátčků (pokud ovšem nezapneme kanál poslanecké sněmovny ...) :-)

Tuto skutečnost bych délkou svého projevu nechtěl pokazit.

Závěrem chci vyjádřit vděčnost, že v rámci možností reálné demokracie nyní žijeme v politické, občanské i náboženské svobodě.

Za všechny tyto změny, které 17. listopad nastartoval, jsem osobně nesmírně vděčný svému Bohu, který je Pánem pánů a Králem králů a který sehrál onu vůdčí roli všech těchto dějinných událostí.

Proto mu i z tohoto místa chci vzdát dík a hold.

Děkuji za pozornost.